नरविडंबनमत्याश्चर्यमित्याह गोपीति यशोदात्वयिकृतागसि दधिभांडस्फोटनंकृतवति यावद्दामरज्जूंआददे जग्राह तावत्तत्क्षणमेव यातेदशा अवस्था सामांविमोहयति किंभूतस्य अश्रुभिःकलिलंव्याप्तिश्रमंजनंययोस्तेचते संभ्रमेव्याकुलेअक्षिणीयस्मिन् तद्वक्त्रंनिनीय अधःकृत्वा ताडयिष्यतीतिभयस्यभावनयास्थितस्य यत् यतः त्वत्तः भीरपि स्वयंबिभेति तस्यतेदशा ॥ ३१ ॥ अतएवजगन्मोहनतयादुर्ज्ञेयत्वात्तवजन्मादिबहुधावर्णयंतीत्याह केचिदितिचतुर्भिः पुण्यश्लोकस्यप्रियस्ययुधिष्ठिरस्य कीर्त्तये यदोरेवकीर्त्तयइतिवा मलयस्यकीर्त्तयेवंशेवाचंदनम् ॥ ३२ ॥ तथावसुदेवस्यभार्यायांदेवक्यामजएवत्वमभ्यगात् पुत्रत्वमितिशेषः प्रथमपुरुषस्त्वार्षः अर्भत्वमितिपाठःसुगमः ताभ्यामेवपूर्वंसुतपःपृश्निरूपाभ्यांयाचितःसन् अस्यजगतः क्षेमाय ॥ ३३ ॥ आत्मभुवेतिब्रह्मप्रार्थनस्यप्राधान्यविवक्षया ॥ ३४ ॥ मतांतरम् परमानंद

गोप्याददेत्वयिकृतागसिदामतावद्यातेदशाऽश्रुकलिलांजनसंभ्रमाक्षम् ॥ वक्त्रंनिनीयभयभावनयास्थितस्यसामांविमोहयतिभीरपियद्बिभेति ॥ ३१ ॥ केचिदाहुरजंजातंपुण्यश्लोकस्यकीर्त्तये ॥ यदोःप्रियस्यान्ववायेमलयस्येवचंदनम् ॥ ३२ ॥ अपरेवसुदेवस्यदेवक्यांयाचितोऽभ्यगात् ॥ अजस्त्वमस्यक्षेमायवधायचसुरद्विषाम् ॥ ३३ ॥ भारावतरणायान्येभुवोनावइवोदधौ ॥ सीदंत्याभूरिभारेणजातोह्यात्मभुवाऽर्थितः ॥ ३४ ॥ भवेऽस्मिन्क्लिश्यमानानामविद्याकामकर्मभिः ॥ श्रवणस्मरणार्हाणिकरिष्यन्निितिकेचन ॥ ३५ ॥ शृण्वंतिगायंतिगृणंत्यभीक्ष्णशःस्मरंतिनंदंतितवेहितंजनाः ॥ तएवपश्यंत्यचिरेणतावकंभवप्रवाहोपरमंपदांबुजम् ॥ ३६ ॥ अप्यद्यनस्त्वंस्वकृतेहितप्रभोजिहाससिस्वित्सुहृदोऽनुजीविनः ॥ येषांनचान्यद्भवतःपदांबुजात्परायणंराजसुयोजितांहसाम् ॥ ३७ ॥

स्वरूपाज्ञानमविद्या ततोदेहाद्यभिमानात्कामः ततःकर्माणि तैःक्लिश्यमानानां तन्निवृत्तये श्रवणाद्यर्हाणिकर्माणिकरिष्यन् ॥ ३५ ॥ अस्यपक्षस्यसिद्धांततामभिप्रेत्यश्रवणादिफलमाह शृण्वंतीति नंदंति अन्यैःकीर्त्यमानमभिनंदंतियेजनाईहितंचरितं तावकंत्वदीयंपदांबुजंतएवपश्यंत्येव अचिरेणैवेतिचसर्वत्रावधारणम् कीदृशम् भवप्रवाहस्यजन्मपरंपरायाउपरमो यस्मिन्तत् ॥ ३६ ॥ इदानींतवास्मत्परित्यागोऽनुचितइत्याशयेनाह अपीतिचतुर्भिः हेप्रभो सुहृदोऽनुजीविनश्चनोऽद्यअपिस्वित् त्वंजिहाससि येषामस्माकमन्यत्परायणंनैवास्ति तत्कुतः राजसुयोजितमंहोदुःखंयैस्तेषाम् स्वानांकृतमीहितमपेक्षितंयेन तस्यसंबोधनम् विसर्गांतपाठे त्वंपदविशेषणं ॥ ३७ ॥